

Wayn Wash I : Maria-Dolores WAYN TRAUB FOTO DIANA MONKHORST

aan de Parijse *Sorbonne*, waar hij als student Kunstwetenschappen *Het manifest van het dierlijk theater* schreef. Punt 5 hieruit is het meest van toepassing op de voorstelling die hij nu presenteert: 'Het dierlijk theater moet vervreemden. De acteurs transformeren in goddelijke, dierlijke wezens opdat het publiek hetzelfde zou ondergaan. Dit theater laat de aanwezigen reizen naar een andere wereld, in de nabijheid van en in éénheid met een onbereikbare waarheid. Het theater is metamorfose, is loslaten, is zichzelf offeren, is sterven om nadien van nul af aan te kunnen herbeginnen. Het is dood en geboorte. Het is een alternatief voor een nieuw leven, een nieuwe kans.'

Waar hij zich als filmmaker laat inspireren door *Dogma*, de film *Zusje* en het werk van David Lynch, ontpopt de theatermaker Wayn Traub zich als volgeling van Jan Fabre. Diens voortdurende pleidooi voor een herwaardering van het dierlijke in de mens krijgt bij Traub een vervolg in het ruimte geven aan de irrationaliteit die mens en dier gemeen hebben. Hij grijpt hiervoor, via moderne

middelen, terug op tradities die stammen uit het middeleeuwse christendom en de pre-surrealistische beeldentaal die we kennen uit het werk van onder meer Jeroen Bosch.

Een van de vele fascinerende aspecten van de voorstelling is dat, hoewel naar schatting drie kwart van de handeling zich op het filmdoek afspeelt, *Wayn Wash I: Maria-Dolores* beslist geen film is. Door de film in een theateraal kader te plaatsen heeft Wayn Traub van zijn film theater gemaakt. Hij laat de handeling voortdurend heen en weer schuiven tussen film en speelvlak, waardoor de film gaat werken als een fictionele speelvlak buiten de scène. Verder is hét kenmerk van theater dat het écht is. De spelers van vlees en bloed bevinden zich op het moment van de handeling werkelijk op de speelvlak. Ditzelfde effect weet hij te bereiken met de film, omdat deze gemaakt is als documentaire binnen een fictionele constructie die live wordt opgebouwd op de speelvlak. Je ervaart de personages uit de film bijna als reëler dan de theaterpersonages. Door alle lagen

te laten samenkomen in de fictionele constructie van het theaterstuk, construeert Wayn Traub uiteindelijk een nieuwe realiteit die een gevoel van hoop en verlossing oproept.

Met een perfect gevoel voor vorm en timing pelt Wayn Traub ook laag voor laag weer weg tot hij aan het einde zelf nog even opkomt – ditmaal helemaal achteraan op het speelvlak – en ons met een korte buiging uit de voorstelling geleidt. Het is de perfecte afsluiter voor dit wonderlijk persoonlijke product. Want de laag die de hele voorstelling omkapselt en alles bijeenhoudt, is de biografische laag van Wayn Traub alias Geert Bové. Openhartig en geheel in de lijn van deze tijd verwerkt hij elementen uit het echte leven – maar wat is echt? – in de voorstelling. Zo zou hij zelf verstrikt zitten in een onbeantwoorde liefde voor twee vrouwen. Alleen in de vorm van een kunstwerk slaagt hij erin zijn liefde te consumeren. Waarmee een nieuw bewijs is geleverd voor de stelling dat grote kunst altijd gesublimeerde liefde is.

Richard Stuyvenberg

WAYN WASH I: MARIA-DOLORES

CONCEPT, SCENARIO EN REGIE:

Wayn Traub

MUZIEK: Wim de Wilde

THEATERGEDEELTE

ACTEURS EN TEKST: Marie Lecomte, Simonne Moesen

DECOR: Wayn Traub

KLEDING: Ulrike Gutbrod

LICHT: Eddy Galle

GELUID: Alexander Fostier

REGISSEUR: Pat de Wit en Wim Cladpomp

FILMGEDEELTE

POEZIE: Jean-Benoit Ugeux

ART DIRECTOR FILM: Pol Heyvaert

MONTAGE FILM: Wayn Traub

ACTEURS: Marie Lecomte,

Dolores Bouckaert, Wayn

Traub, Didier de Neck, Jean-

Benoit Ugeux, Eno Krojanker,

Jean Segani, Rodolphe Coster

en Eric Kempeneers

KLEDING EN GRIME: Sky

Vanderhoek

WAYN WASH I: MARIA-DOLORES VAN WAYN TRAUB IS ONDER MEER NOG TE ZIEN OP 31 JAN EN 1 FEB 2003 IN DE BRAKKE GROND IN AMSTERDAM, 11 EN 12 FEB 2003 IN KVS/DE BOTTELAARIJ IN BRUSSEL EN VAN 6 T/M 8 MRT IN MONTY IN ANTWERPEN.

INFO: WWW.FRANSBROOD.COM